

Farmakoterapija depresije

SAGUD M., MIHALJEVIĆ-PELEŠ A., VUKSAN-ĆUSA B.

KBC ZAGREB, ZAGREB, CROATIA

- KLINIKA ZA PSIHIJATRIJU

SAŽETAK:

Iako je depresija poznata još iz antičkih vremena, učinkovita terapija pojavila se tek sredinom 20. stoljeća. Nakon prvih antidepresiva – tricikličkih antidepresiva te neselektivnih i ireverzibilnih inhibitora monoaminooksidaze, posljednjih godina i desetljeća pojavljuju se brojni novi antidepresivi. Antidepresivi su temeljna terapija umjerno teške i teške depresivne epizode. Potrebni su nam antidepresivi različitih mehanizama djelovanja da bismo mogli ublažiti simptome u pojedinih bolesnika. Mehanizam djelovanja svih postojećih antidepresiva uključuje monoamine. Antidepresivi sprječavaju ponovnu pohranu, imaju učinak na receptore, ili usporavaju metabolizam monoamina. Posljedično dolazi do promjene ekspresije gena, povećane sinteze faktora rasta neurona te neuroplastičnosti. Svaki antidepresiv se po određenim osobinama (npr., učinak na budnost/spavanje, bol, anksioznost, apetit/tjelesnu težinu, kardiovaskularne parametre, kognitivne simptome, interakcije sa drugim lijekovima) razlikuje od ostalih. Zbog velikog broja antidepresiva, vrsta i doza prilagođuju se svakom bolesniku. Podnošljivost modernih antidepresiva općenito je dobra. U svakom slučaju, blage i prolazne nuspojave (ako ispravno odaberemo antidepresiv) su mnogo manja šteta nego neliječeni depresivni poremećaj.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2043](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2043)